

Az egymást követő kiállítások során február hóban új képzőművészeti kiállítás nyílik meg a Régi Műcsarnokban. Több mint fél évszázad mulott el a régi palota felett, amióta azt az akkor még zsenge magyar művészet számára az Országos Magyar Képzőművészeti Társulatba tömörült művészet-szerető közönség felépítette. Azóta nagy utat tett meg a magyar művészet. Dicsőséget, hírnevet szerzett az egész világon, ahol csak megjelent. A nemzet felé el kezdett áradni a magyar művészek tehetségének dus adománya, nagyot uött általa mindenütt a nemzet megbecsülése, de akár csak az apostolok, maguk az alkotók olyan szegények maradtak.

Amikor a világban sok sorompó lezárt, a magyar társadalom fél évszázad után ismét összehívja képzőművészeit abba a hajlékba, amelyet az elődök nekik építettek. A kiállítást megteremtő mozgalom nemcsak pillanatnyi nyílt akar hozni, nemcsak az ólalkodó gondokat akarja elodázni, hanem meg akarja alapozni a szebb, jobb jövőt.

A magyar képzőművészetnek a XIX. század második felében bekövetkezett esedékes hirtelen kivirágzása természetszerű következménye volt a magyarság önmagára találásának. A véres korszakok után a nemzet élni akarása, ereje, tehetsége újra napvilágra tört; a visszavágott ágak dušabnál-dušabb hajtást hoztak. Képzőművészet, irodalom, zene,

színészet vállvetve gazdagítják a magyar művelődést. A mai idők megtisztult szemlélete még világosabban mutatja meg feladatainkat, kötelességeinket.

Elődeink nemes lendülettel egyengették a serdülő magyar művészet utját. A nagyra nőtt, a dicsőséges, az elismert

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

A MAGYAR

Cím:

MŰVÉSZETÉRT

irta és a Rádióban elmondta vitéz nagybányai

Forrás:

HORTHY MIKLÓSNÉ

(Hely)

Chauz utj. 440.

(Idő) I-23.

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Osztálvozás

T.

708

Hely:

Műcsarnok

Idő:

"1940"

Személy:

Helyszám:

magyar művészet jövőjét, fejlődésének utját nekünk kell tovább, egyre magasabbra kiépítenünk. A művészet élet, tehát folyamatos, fonálát nem lehet hol elválni, hol újra felvenni. A művészet egyik legszebb tartozéka az életnek, legyen az zene, irás, festés vagy mintázás, színművészet vagy az anyag legfinomabb megmunkálása, vagyis iparművészet. Magát az életet is művészileg kell alakítani.

Kevésbé felelősségteljes korokban a művészet-szeretet korlátozódhatott kivételes osztályokra, csoportokra, lehetett egyes kiválasztottak kedvtelése. Ma öntudatos művészet-szeretetre van szükség. A magyar város, a falu, a palota, a bérház, a családiház, a lakás csak akkor lehet a szó nemes értelmében otthonunk, ha azt a saját egyéniségünkön keresztül megtöltjük azzal a széppel, amelyet a magyar szellem a művészek utján kitermel. A világ összes anyagi java, a technika minden csodája nem ér annyit, mint a nemes, ideálókért hevülő lélek művészi szépséggel telített összhangja. Kis nemzetben is élhet nagy lélek, amely csodákra képes akkor, ha teljesen kifejti a maga egyéniségét és génusza külön színét ajándékozza oda az emberiségnek.

Minden magyar embernek át kell éreznie azt, hogy részese annak a kincsnek, aminek világszerte megbecsült neve: magyar művészet! Becsüljük meg azonban művészeinket is, hiszen az ő lelkük ontja a nemzet kincstárába ezeket a szellemi értékeket.

A művészlélek kinyilatkoztatása ne legyen a pusztába hangzó szó. A művészi alkotásokat ne csak kiállítási tárgyakként tekintjük, amelyekben ideig-óráig gyönyörködünk, hanem nemzeti értékeknek fogjuk fel azokat. A művészek azért alkotnak, mert mélyseges értelmű mondanivalójuk van, az ember legbensője maga, a magyar lélek szól az alkotásokon keresztül minden magyar lélek legbensőjéhez. Halljátok meg hát magyarok ezt a szót és éljen bennetek a vágy, hogy az ő szavuk minél bátrabban hangozzék felétek, akik a szép fogalmát magyar elgondolásban szeretitek hallani. Ki értse meg ezt jobban, kihez szólhat ez közvetlenebbül, mint azokhoz, akikhez őket a vér és szellem közössége fűzi. Ne kényszerítsük hallgatásra a magyar szellemet, hanem adjunk minél több módot, hogy környezetünkben, otthonunkban bőséges áradással hirdesse a szépet. Így

terem virág a magyar élet fáján, ez termi majd a legszebb gyümölcsöt.

Az együttérzés, a megbecsülés légkörében megszűnik majd minden széthúzás és a művészek a legszebb nemes versenynek élhetnek. A művészet nem lehet pálya, közömbös foglalkozás, hanem csak a legtisztább hivatás. A hivatottság bizonyítéka a művészi alkotás. Mikor ezekhez az alkotásokhoz közeledünk, tegyünk félre minden előítéletet és megtisztult érzéssel forduljunk feléjük. Nemcsak a művészek felelősek a magyar mű-